ನಮ್ಮ ಎಂ.ಜಿ.ಎಂ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ 60ರ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ

ಮಣಿಪಾಲದ ಬ್ರಹ್ಮ ಡಾ|| ಮಾಧವ ಪೈಗಳ ಕೂಸಾದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ಕಾಲೇಜು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಕ್ಕ ಅಂತ ತಿಳಿದವರಲ್ಲಿ (ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ) ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ನಿನ್ನೆ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವರೆ ಸಮಯಾವಕಾಶದ ಕೊರತೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಲೇಖನ ಅಗತ್ಯವಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಎಂ.ಜಿ.ಎಂ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸಾಧಾರಣ ಅರ್ಧ ಶತಕದ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮತ್ತು ಹಲವು ಭಾರತೀಯ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಯುಜಿಸಿ/ನ್ಯಾಕ್‌ಗಳ ಪರವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಇನ್ನೂ ನೂರಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಅನುಭವ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವಾರು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪರಿಚಯ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಈ ಕಾಲೇಜಿಗೇಕೆ ಆ ಸ್ಥಾನ?

ಮಾಧವ ಪೈಗಳು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರೇರಣೆ ಆಗಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಧೋರಣೆ ಒಂದು ಕಾರಣ. ***ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದರೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬುದ್ಧಿವಂತ, ತಪ್ಪಿದರೆ ಅತ ಹೆಡ್ಡ*** ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮಾಧವ ಪೈಗಳು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದದವರಿಗೆಂದೇ ಅವರು ಮಣಿಪಾಲದ ಅಕಾಡೆಮಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಎಂ.ಜಿ.ಎಂ.ನ ಟ್ರಂಪ್ ಕಾರ್ಡ್ ಅಲ್ಲಿನ ಆದಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃಂದ. ಐವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ದೈವಕೃಪೆಯಿಂದ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಸಮ್ಮಿಲನವೇ ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಳೆತ ಹಣ್ಣು ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಸಲಹಿ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ವಿಲಿಯಂ ಆಸ್ಲರ್ ಎಂಬ ಮಹಾನ್ ಚಿಂತಕ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. 'ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಹಣ, ಸಿಮೆಂಟು, ಕಲ್ಲು ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳಿಂದ ನಡೆಯುವುದಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃಂದ ಮಾತ್ರ ಕಾರಣ. ಅವರು ಹಗಲು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುವಂತವರಿರಬೇಕು ಅವರು ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ತುಂಬುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರತೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿರುವ (ಅಡಗಿರುವ) ದೈವೀ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು ತರುವ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯವರಾಗಿರಬೇಕು (E+Ducere E= -ಹೊರಗೆ Ducere = ಹೆರಿಸುವುದು)

ಈ ಮೇಲಿನ ಆಸ್ಲರನ ಮಾತು ಎಂ.ಜಿ.ಎಂ.ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವೆನು. ಲೋಪದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ಅದು ನನ್ನ ತಪ್ಪೇ ವಿನಾ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸದಿರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಆ ಕೂಟದ ಹಲವರು ಈಗ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೂ ಸತ್ಯ. ಉತ್ತಮ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ನರಕ ಖಂಡಿತ ಸಿಗದು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು ನಮ್ಮ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರೂ, ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರೂ ಆಗಿದ್ದ ರಾಮದಾಸರು. ಅವರ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನ, ಅದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಯತ್ನ ಹಾಗೂ ಅವರ ಅನುಕಂಪ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವ ವಿಚಾರಗಳು. ಅವರಿಗಾಗ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು, ಅದರೂ ಅವರ

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆ ಅವರಿಗೊಂದು ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದೇ ಹುರುಪು ಈಗಲೂ ಅವರಿಗಿರುವುದೊಂದು ವಿಶೇಷ.

ನಮ್ಮ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಡಾ| ಯು. ಎಲ್. ಆಚಾರ್ಯ ಒಬ್ಬ ವಿಚಿತ್ರ ಮಾನವ. ತನ್ನ ಪರಂಪರೆ, ಆಚಾರ, ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ತಪ್ಪದೆ ತನ್ನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳುವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಗುಣ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ಶಕ್ತಿ ಏನೆಂದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಹಾಗೂ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು. ಉದಾ: ಆಚಾರ್ಯರೂ ನನ್ನ ಭಾವ ಗೋವಿಂದರಾಜ ಹೆಗ್ಡೆಯವರೂ ಸಹಪಾಠಿಗಳು. ನನ್ನ ಮಾವ ಶ್ಯಾಮರಾಯ ಶೆಟ್ಟರು ಅವರ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಗುರುಗಳೂ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿ (ನನ್ನ ಜಾತಕ ಸಮೇತ) ಅವರಿಗೆ ಬಾಯಿ ಪಾಠವಿದ್ದಿತು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಪಾಪ ಮಾಡುವೆನು.

ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯನಾಗಿ ಇದ್ದ ದಿವಸಗಳವು. ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ನನಗೆ ಅವರ ದೂರವಾಣಿ ಕರೆ ಬಂದಿತ್ತು. ನಾನು ಕಾಲೇಜು ಬಿಟ್ಟು 20 ವರ್ಷದ ನಂತರ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾದಿತ್ತು. 'ನಿನ್ನ ಜಾತಕದಲ್ಲೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕಂಟಕ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಆಗಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ಆದಿತ್ಯವಾರ ಇಲ್ಲಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮಠದಲ್ಲಿ ಅದರ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದೇನೆ. ಊಟದ ವಿಲೇವಾರಿ ಬೇರೆ ಆಗಿದೆ. ನೀನು, ತಾಯಿ, ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ನನ್ನ ತಾಯಿಗೂ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ನಾವು ಯು.ಎಲ್. ಆಚಾರ್ಯರೇ ಬರೆದ ನನ್ನ ಜಾತಕ ನೋಡಿದಾಗ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದದ್ದು ಈಗಲೂ ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಅವರು ಸ್ವತಹ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಎಂ.ಜಿ.ಎಂ.ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲ ಧನ್ಯರಲ್ಲವೇ?

ನನ್ನ ಹಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಪ್ರಕಟಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಹಾಯ. ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೃದಯ ವೈಫಲ್ಯದಿಂದ (Heart Failure) ಅವರು ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಮಣಿಪಾಲದ ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರೆಲ್ಲರ ಜೊತೆ ಬಂದು ಅವರೊಡನೆ ಕಳೆದ ಸಮಯವು ನನಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ಮಣಿಪಾಲದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಕರೆ ಬಂದಿತು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ವೈದ್ಯರು ಅವರು ನಿನ್ನೆ ತುಂಬ ಸೀರಿಯಸ್ ಇದ್ದರು. ಈಗ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಗತ್ಯ ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿದೆವೆಂದರು. ಒಳಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಚಹಾ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ತನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುವಂತೆ ಅನಿಸಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಕೂತು ಕುಶಲೋಪರಿಯ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಆಚಾರ್ಯರು ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದರು. ಸಾವಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನೋವು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಪುಣ್ಯ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುವುದಂತೆ. ಅವರ ಆತ್ಮ ಇಂದಿಗೂ ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ನೀಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಇಂತಹ ಹೃದಯವಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗುರು ದಿವಂಗತ ಬಿ.ವಿ. ಆಚಾರ್ಯರು. ಚಂದವಾದ ಶರೀರ, ಶುದ್ಧ ಬಿಳಿ ಉಡುಪು, ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್ ಹಾಕಿದಂತ ಕೆಂಪು ತುಟಿಗಳು, ಬಾಯಿತುಂಬಾ ಎಲೆಅಡಿಕೆ, ಹೆಗಲಿಗೊಂದು ಶಾಲು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮೂರಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಮೀನುದಾರರಂತೇ (ಹಾಗೆ) ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಣಿತಪಾಠ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಇವರು ಹಳ್ಳಿಯ ಜಮೀನುದಾರರೋ ಯಾ ರಾಮಾನುಜನವರ ಪುನರ್ಜನ್ಮವೋ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಗಣಿತ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಈ ತನಕ ನಾನಂತೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ರಾಂತರಾದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮನೆದೇವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ದಿನಗಳೆದವರು.

ನಾನು ವೈದ್ಯಲೋಕದ ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಜನ ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ಬಿ.ವಿ. ಆಚಾರ್ಯರು ಅವರ ಸಾವಿನ ತನಕ ಪ್ರತೀ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಂದು ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ (ಪ್ರಕೃತಿ) ಅವರ ದೇವಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಂಚೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಕುಮ ಪ್ರಸಾದ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಪ್ರತೀ ಲೇಖನದ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ಚಿಕ್ಕ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ನನ್ನ International Researchಗೆ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರೇರಣೆ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ದಿವಂಗತರಾದಾಗ ನಾನು ದೇಶದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡದ್ದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ.

ನನಗೇನಾದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಗಂಧಗಾಳಿ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲ ದಿ| ಸುಂದರ ರಾಯರೇ ಕಾರಣ. ಅವರ ಪೋಯಟ್ರಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿ. ಅವರೇ ಆ ಕವಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರೇಯವರ ಎಲಿಜಿ, ವರ್ಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್‌ರ ಕವನಗಳು ಹಾಗೂ ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನೇ ನಮಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟವರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಮೇಡಮ್ ತೆರೇಸಾ ಜೋಸೆಫ್ ಹಾಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕುಟ್ಟಿಯವರು. ಆಗ ನನಗೆ ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಾತಿಗಳಿವೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದಿ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯಮ್ಮದು ಮಳೆಯಾಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್!

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಡ್ಡ. ಅಯ್ಯಂಗಾರರಿಂದ ಧೈರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡ ದಿನಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದವು.

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಎಂಜಿಎಂ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಯಾಗಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ ಅದು ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಕುಟುಂಬದ ಮನೆಯಾಗಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. (Home away from home) ಅಧ್ಯಾಪಕರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯರು. ನಮಗೆ ಎಂಜಿಎಂಗೆ ಹೋಗುವ ಹುರುಪು ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ ರಜಾ ದಿನವನ್ನು ಬಹಳ ಬೇಸರದಿಂದ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು.

'ನಿಮಗೇ ನಿಮಗೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು' ಈಗಲೂ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಲೀಲಾ ಭಟ್ಟರ -ಗದ್ಯದ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಶ್ರೀಪತಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಶೈಲಿಯೇ ಬೇರೆ. ಅಯ್ಯಂಗಾರರು 'ನಾಟಕ, ನಾಟಕ' ಕಲಿಸಿದರೆ ಆಚಾರ್ಯರು ನಾನ್‌ಡಿಟೈಲ್ಡ್ (non detailed) ಕಲಿಸಿದರು. ಅಂತಹ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ವಿರಳ.

ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಧವರಾಯರ ನಿಧಾನ ಚಿಂತನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳಿಸಿದರೂ, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಅಂಕ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕೃಷ್ಣರವರ Zoology ನನ್ನನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರವೇಶಿಕ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂನಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದ ಬಾಲಕೃಷ್ಣರವರು ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತರಾದರು.

ದಿ. ಆನಂದರಾಮ ಭಟ್ಟರ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರ ತುಂಬಾ ರುಚಿಕರವಾಗಿತ್ತು. ನನಗಂತೂ ಅದೊಂದು ನುಂಗಲಾರದ ಗುಳಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಭಟ್ಟರು ಅದನ್ನು ನೀರು ಹಾಕಿ ಕರಗಿಸಿ ನನಗೆ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವರು. ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಚಿರಶಾಂತಿ ಸಿಗಲಿ. ಗಣೇಶ ಶೆಣೈಯವರು ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮುಗುಳುನಗೆ ಅವರ ಶುದ್ಧ ಹೃದಯವನ್ನು ತೆರೆದು ನಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ, ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಸತ್ಯ.

ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಅಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ನೆನಪು ಅಚ್ಚಳಿಯದೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಕು.ಶಿ. ಹರಿದಾಸ ಭಟ್ಟರು ಮೊದಲಿಗರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆ ಕ್ಲಾಸಿನ ಹೊರಗೆ ನಮಗೂ ತಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗವರು ದೈತ್ಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಈ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ನಡೆಸಿ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಜನ ಹೇಳುವಂತೆ 'ಕು.ಶಿ. ಈಸ್ ಎಂಜಿಎಂ, ಎಂಜಿಎಂ ಈಸ್ ಕು.ಶಿ.'

ತ್ಯಾಗರಾಜನವರ ಭಾಷಣ ಕೇಳುವುದೆಂದರೆ ಸಂತೋಷ. ಅವರ ಒಂದು ಮಾತು ಈಗಲೂ ನೆನಪಿದೆ. *Examination is a botheration for the Indian nation whose occupation is cultivation* ಇದು ಬಹಳ ಸತ್ಯದ ಮಾತು. ಪಣಿಕ್ಕರವರ ಹಿಂದಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುಳಿತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆ, ಕರ್ತವ್ಯ, ದಕ್ಷತೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಲಾಜಿಕ್ ಕಲಿಸಿದರೂ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಚಿಂತಕರಾಗುವರು ಎಂಬುದೂ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಮರೆತಿದ್ದರೆ ಅದು ನನ್ನ ನೆನಪು ಶಕ್ತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ, ಕ್ಷಮಿಸಿ.

ಅಧ್ಯಾಪಕೇತರರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬರುವವರು ಕ್ಯಾಂಟೀನಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು. ನಾಲ್ಕು ಆಣೆ (25ಪೈಸೆಗೆ) ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ಲೇಟ್ ಊಟ ಬಹಳ ರುಚಿಕರವಾಗಿತ್ತು. ಅನ್ನ, ಸಾರು, ಸಾಂಬಾರು, ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆ, ಮಜ್ಜಿಗೆ ಹಾಗೂ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬರೀ 4 ಆಣೆ. ಹಲ್ವ, ಬಜೆ, ಚಟ್ನಿ ಹಾಗೂ ಕಾಫಿಗೆ ಬರೀ 2 ಆಣೆ (12 ಪೈಸೆ) ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈಗಲೂ ಅದೇ ನಗುಮುಖದಿಂದ ನಿನ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಪುರಾಣದ ಪಾತ್ರದಂತೆ ಜೀವಿಸುವವನು. 'ಅಧ್ಯಾಪೋ ಅಕ್ಷರ' ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಯ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನರು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜನ ಸಹಾಯಕರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೇ ಎಳೆವಯಸ್ಸಿನ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಿಎಸ್ಸಿ ಆಗಿ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಮೇಣ ಮಹಾನ್ ಗಣಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿ, ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರಾಗಿ, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾದುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಶೋಭೆ ಆಗಲೇ ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಎಂಜಿಎಂ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಯಾಗಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ ಅದು ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಕುಟುಂಬದ ಮನೆಯಾಗಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. (Home away from home) ಅಧ್ಯಾಪಕರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯರು. ನಮಗೆ ಎಂಜಿಎಂಗೆ ಹೋಗುವ ಹುರುಪು ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ ರಜಾ ದಿನ ಬಹಳ ಬೇಸರದಿಂದ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸಹಪಾಠಿಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ. ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳೇರಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವಾತಾವರಣ ಈಗಲೂ ಇರುವುದೆಂಬುದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಈ ಕಾಲೇಜಿಗೊಂದು ಉತ್ತಮ ಭವಿಷ್ಯವಿದೆ. ಒಂದು ಇದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬೇಡ.

➠ ಡಾ| ಬಿ.ಎಂ. ಹೆಗ್ಡೆ
➪ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@manipalmedia.com

ನೂರು ಸುಳ್ಳುಗಳು ಅರ್ಥ ಆಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುತ್ತಿನಂಥ ಒಂದು ಸತ್ಯ ಕೂಡಾ ಅರ್ಥ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.